

Nieuwsbrief

jaargang 5 nummer 3, maart 2015

PIJNBESTRIJDING

Net als bij melkvee wordt in de varkenshouderij steeds meer gebruikgemaakt van pijnstillers. Meestal zijn dat NSAID's. Dit zijn stoffjes die ontstekingsremmend, koortsverlagend en pijnstillend werken. Ze hebben dezelfde werking als het door mensen veel gebruikte 'paracetamolletje'. Bekende, voor varkens geregistreerde, merken zijn Melovem, Ketofen, Novem, Kelafen RV en Vetalgin.

Deze NSAID's kunnen worden toegepast bij acute ontstekingen, zoals gewrichtsontsteking, uierontsteking of een ontsteking van de geboorteweg. Biggen die van de ene op de andere dag kreupel lopen, zouden naast antibiotica ook een NSAID moeten krijgen. Want met een erg pijnlijk gewricht wordt het leven voor een big lastig. Hij eet en drinkt daardoor niet of in elk geval veel minder. En dat is juist niet erg bevorderend voor het genezingsproces. Natuurlijk willen we graag dat een varken blijft eten, want dat is de belangrijkste voorwaarde om te groeien.

Een zeug met uierontsteking moet antibiotica krijgen. Maar antibiotica haalt niet snel de pijn, de koorts en de ontstekingsreactie weg. Antibiotica doden alleen de bacteriën die de uierontsteking veroorzaken. Heel belangrijk natuurlijk, maar het duurt zonder NSAID wel veel langer voordat de pijn en de koorts weg is. We verwachten van zeugen in de kraamstal dat ze veel en gemakkelijk melk geven, en dit gaat beter wanneer ze zich goed voelen. Een pijnstiller/ontstekingsremmer toedienen is dus in het belang van de zeug én de biggen, én dus de varkenshouder.

Nu zijn de flesjes met NSAID's niet goedkoop. Maar aangezien je per kilogram varken maar weinig hoeft toe te dienen, valt de behandeling niet duur uit. Zeker niet als je dat afzet tegen een varken dat blijft groeien of een zeug die melk blijft produceren.

BIGKWALITEIT

Over dit onderwerp wordt in de varkenshouderij veel gesproken. Natuurlijk, een big is immers het belangrijkste uitgangsmateriaal voor een vleesvarkenshouder. De kwaliteit van een big heeft een

grote invloed op de technische resultaten.

Toch vinden de SUVITA varkensartsen dat er onvoldoende wordt gelet op de bigkwaliteit. En vermeerderaars worden onvoldoende gestimuleerd om een echt goede big af te leveren.

Een mooie uniforme koppel biggen bij opleg wordt al gauw gezien als goed uitgangsmateriaal. Maar naar ons idee zegt de uniformiteit helemaal niets over de kwaliteit.

Want biggen in zo'n uniforme koppel zijn op het moment van opleg misschien wel even zwaar, maar zijn ze dat twee weken later ook nog? Gelijk gewicht zegt helemaal niets over de uniformiteit in leeftijd. Een big van 23 kg kan 8 weken oud zijn, maar ook wel al 12 weken. Die eerste heeft de grootste kans om over de meeste groeicapaciteit te beschikken. Zo'n big wil je als mester wel hebben. Daarom is het belangrijker dat biggen bij opleg een gelijke leeftijd hebben. Voordeel is dan ook dat de kans groot is dat er niet allerlei koppels biggen gemengd zijn.

Kwaliteitskenmerken

Maar er zijn meer kwaliteitskenmerken waar volgens ons te weinig naar wordt gekeken.

Want wat is de groei van de biggen geweest? De groeipotentie van een big die tot 10 weken leeftijd 400 gram per dag is gegroeid, is veel groter dan die van een big die maar 320 gram per dag is gegroeid. Van invloed daarop is bijvoorbeeld de speenleeftijd. Maar ook de hoeveelheid voer die al in de kraamstal wordt opgenomen.

Ook is al heel duidelijk bewezen dat, wanneer er weinig gemengd wordt tussen de tomen, de biggen gezonder zijn en het dus bij de vleesvarkenshouder ook beter gaan doen. Datzelfde geldt voor de invloed van een lage bezettingsgraad in de gespeen-debiggenstal.

Deze kwaliteitskenmerken zijn van invloed op het resultaat van de vleesvarkenshouder. Ze kosten echter de vermeerderaar wel meer tijd en moeite. Wordt die vermeerderaar daar wel voor beloond? Om meerdere redenen adviseren wij de mester om eens op het bedrijf van zijn vermeerderaar te gaan kijken. Door intensief samen te werken kunnen beiden de beste resultaten uit hun bedrijf halen.